

man allerede afflaaret den en heel Deel af dens Opland. Rjøge var i sin Tid Udførselsstedet for Ringsted, idetmindste hvad Kornhandelen angik, og Ringsted Rjøbmænd havde Pakhuse i Rjøge, men nu er dette Forhold forandret. Nu er der Vest for Rjøge kun 2 Miil til Borup Station, hvor der er bygget Pakhuse osv., og man har for en stor Deel afflaaret Rjøge det Opland, det havde mod Vest. Mod Nord har den aldrig haft noget stort Opland, da Roeskilde og Kjøbenhavn ligge nær ved, og den har endnu mindre end før, efterat Jernbanen er kommen, men, vil man nu bringe Banen saa langt Øst paa, at man tager Egnen om Rønne, Bregentved og Gisselfeldt bort med, saa affærer man en stor Deel af det Opland, der er blevet tilbage for Rjøge, og gaaer man endog saa vidt, at man lager en Deel af Stevns, idetmindste om man tager den nordlige Deel deraf, er det saameget desto værre for Bhen. Jeg troer, at det er et Hensyn, vi skulde vore Medborgere, hvor vi kunne det, ikke uden Nødvendighed at ruinere dem, og jeg seer slet ikke, at det er noget Forkasteligt, at man tager Hensyn til de bestaaende Bher, deres Befolkning og deres Velfærd. Hvad iøvrigt det Duffe angaaer, at faae en Bane til Rjøge, maatte jeg personlig, som har været udsat for at faae en Jernbanegaard saa at sige i min Have, snarere ønske at kunne blive fri for den, selv om jeg skulde betale Penge derfor. Jeg har ikke længere end 2—3 Miil god Vej mod Vest og mod Nord til Jernbanestationen, saa at det ikke har Noget at bethde for mig personlig, om jeg fik endnu nærmere Stationer. Jeg har fundet mig foranlediget til, da Sligt nu er kommet paa Dmtale, at befrie mig fra en saadan Mistanke, og det er netop den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Sage) har yttret sig, der har foranlediget mig til her at udtale aabent og frit, at jeg interesserer mig for, at Banen ikke kommer saa nær til Rjøge, at den ruinerer Bhen, dersom den ikke maa komme til Bhen. Videre gaaer min Interesse ikke. Alt, hvad der kan indvirke paa mig i denne Sag, er, som jeg troer, at idetmindste de Herrer, som kjende mig, vide, Hensyn til, hvad der tjener det Offentlige bedst. Jeg vil altsaa idag ud-

tale, at jeg troer ikke, det er rigtig, uden at tilstøde nogen Concurrence, at give Selskabet Lov til at anlægge en Bane fra Ringsted eller Borup, hvorsomhelst det ønsker det gennem Sjælland med Endepunkt i Bordingborg, thi dette præjudicerer efter min Mening Fuldførelsen af en fornuftig Sydlinie, og jeg troer ikke, det er overeensstemmende med det Offentliges Læve. Men vil man alligevel give Selskabet Concession derpaa, maa jeg dog ansee det for rettest, at Banen idetmindste holdes saa langt Vest ude, at den ikke ødelægger Smaabyerne paa Østkysten, paa samme Tid, som den præjudicerer den efter min Mening fornuftigere Linie. Naar jeg iøvrigt har sluttet mig til det Forslag, som, forsaavidt der gives Bevilling til Anlægget af en Bane fra Ringsted til Næstved og Bordingborg, gaaer ud paa, at Staten skal have Indløsningsret, har det været, fordi jeg betragter en saadan Bane, hovedsagelig eller idetmindste dens ene Afdeling, som en Forbindelsesbane mellem en tilkommende Sydbane og Vestbanen. Jeg havde oprindeligt formuleret mit Forslag saaledes, at det kun var den Deel, som gik fra Næstved til Ringsted, som der forbeholdtes Statens Indløsningsret til, men i Conferencen med den høitærede Minister erklærede denne, at han vilde foretrække, at Staten kunde indløse den hele Strækning, og jeg havde derfor ingen Grund til at fastholde mit oprindelige Forslag. Jeg har i et Forslag, som er et Underendringsforslag til et Forslag af Mindretallet, foreslaaet, at der efter Ordet „Rjøge“ indskydes Ordet „Næstved“; dette har sin Grund i, at jeg troer, at, naar man overhovedet vil gaae ind paa dette Mindretallets Forslag, saa er den fornuftigste Linie omtrent den, som Hr. Krøhncke i sin Tid foreslog, og som gik over Næstved til Bordingborg. Jeg skal, medens jeg har Ordet, tillade mig at sige, paa Grund af her faldne Uttringer, at idag har Hr. Krøhncke til mig sagt, at han ventte en Mand herover, som vil tilbyde under visse Forudsætninger at stille den fornødne Caution; jeg antager imidlertid, at der Intet er at gjøre fra Udvalgets Side for Dieblisset i denne Sag, og jeg maa nu imødesee, hvad han senere vil foretage sig.